

NETWERK: Bozar, het netwerk dat er geen is

Date : 20 mei 2019

Het Brusselse Paleis voor Schone Kunsten, beter gekend onder zijn roepnaam Bozar, is ongetwijfeld een parel aan de Belgische culturele kroon. Een mens zou dan denken dat de raad van bestuur van die federale instelling een uitstekend netwerk is in de culturele wereld. Helemaal niet dus. De toppolitici in dit land slagen er niet in een krachtdadige raad van bestuur voor de Bozar bijeen te krijgen. De laatste benoeming van een nieuwe bestuurder dateert van begin 2008. Ondertussen vervalt het mandaat van directeur-generaal Paul Dujardin. Het personeel van Bozar tekende spontaan verzet aan tegen een mogelijk vierde mandaat van Dujardin.

Het Paleis voor Schone Kunsten werd in 1928 ontworpen door Victor Horta. Van de mooie golvende Art Nouveau lijnen van Horta is momenteel weinig terug te vinden in de organisatie van Bozar. De politiek samengestelde raad van bestuur werd al twee keer tegen wil en dank automatisch hernieuwd. De federale regering slaagt er niet in een politiek evenwicht te vinden om de zaak te hernieuwen. Twee bestuurders zijn ondertussen overleden, drie zijn ouder dan 80 jaar. Het zegt iets over de staatsstructuur van dit land. En het is een gemiste kans. Want een dynamische raad van bestuur zou wellicht een aantal bijstellingen in Bozar kunnen

op de kaart zetten. *(Lees verder onder de foto)*

Sterke man van de instelling is al jaren burggraaf [Etienne Davignon](#). Die kwamen we hier ook vorige week tegen als sterke man van [Europalia](#), nog zo'n federale structuur. Het mag dan ook niet verbazen dat Bozar een vaste stek is voor de tentoonstellingen van Europalia. In het verlengde van Davignon vinden we als bestuurder van Bozar ook Michel Praet terug, destijds adviseur van Europees CD&V voorzitter [Herman Van Rompuy](#). Praet, ook Belgisch vertegenwoordiger bij de Europese ruimtevaartorganisatie ESA, is de oprichter van de cultuur vzw Venezia.be. Die wist de Franse multinational Suez er van te overtuigen financieel in te staan voor de restauratie van een aantal schilderwerken van Vlaamse meesters. Dat gebeurde met de steun van Davignon, verbindingsofficier voor Suez in België. En ja, nog een feit, Geertrui Windels, echtgenote van Herman Van Rompuy, is ook bestuurder van Bozar.

Ook merkwaardig, advocaat Jean-Pierre De Bandt werd bestuurder van Bozar als vertegenwoordiger van Ecolo-Groen. De Bandt is in eerste instantie een zakenadvocaat. Hij lag mee aan de basis van de omvorming van Bozar in een NV van openbaar nut. En hij is de beschermheer van Paul Dujardin.

Andere opmerkelijke bestuurders van Bozar zijn Marie-Paule Quix, levenspartner van gewezen Volksunieboegbeeld Vic Anciaux. Quix was tot 2009 Brussels parlements lid voor de SP.a. Ook Jan Cornillie zetelt in de raad van bestuur, Cornillie was tot vorig jaar politiek directeur van de SP.a. Hij krijgt onder meer het gezelschap van PS mediaspecialist Antoine Drzymala, vroeger verbonden aan het kabinet van Charles Picqué. Ook Henri Simons is van PS signatuur. Hij was vroeger Ecolo en schepen van Brussel. Nu is hij CEO van het Atomium.

Wie komen we nog tegen? Twee liberale vertegenwoordigers van het bank- en bedrijfsleven. Marleen Van Waeyenberge is de zus van [Piet Van Waeyenberge](#), jarenlang het boegbeeld van de [Vlaamse culturele aanwezigheid in Brussel](#). En gewezen bestuurder van de bank BNP Paribas Marc-Yves Blanpain, momenteel nog bestuurder van de beursgenoteerde holding Floridienne. *(Lees verder onder de foto)*

Na de Munt opera is Bozar de tweede best gesubsidieerde instelling van het land. De opera krijgt jaarlijks 35,4 miljoen euro. Dan volgt Bozar, met een jaarlijkse dotatie van 12,7 miljoen, aangevuld met 2,8 miljoen Lotto-geld. Dat geld gaat vooral naar weddes en de exploitatie van het gebouw. Binnen Bozar broeit al jaren een onderliggende sociale onrust. Paul Dujardin eist het maximum van zijn medewerkers. Hij is ook een stevig netwerker. Zes jaar terug slaagde hij er in de toen bevoegde PS politica Laurette Onkelinx een uitzondering te laten maken waardoor hij tegen de regels in een derde mandaat kreeg als directeur-generaal. Nu gaat hij voor een vierde mandaat. Waarop het personeel spontaan een motie van wantrouwen indiende tegen de manager.

Het is trouwens niet duidelijk wie de herbenoeming of de opvolging van Dujardin moet regelen. Dat is een bevoegdheid van het kabinet van de eerste minister, nu nog Charles Michel. Die schreef ook een vacature uit. Het kabinet van de premier moet een kandidaat voordragen die moet worden bevestigd door de raad van bestuur. Maar het mandaat van Dujardin vervalt pas op 1 juni. Zal er dan al een federale regering zijn? En zal die premier dan al zicht hebben op het dossier van Bozar? En hoe zal de selectie verlopen van de nieuwe directeur-generaal? Komt daar een jury aan te pas? Allemaal federale vragen die even onzeker zijn als het resultaat van de nakende verkiezingen.